

Henvendelsen til Torp især har støttet mig til, gjorde mig strax opmærksom paa, at denne saa godt som Intet vilde avancere i Gage, og at hans økonomiske Forhold gjorde det meget billigt — Mere vil jeg ikke sige — at han fik en saadan Flytningsgodtgjærelse. Jeg vil altsaa ikke bruge de stærke Udtryk, som den ærede sidste Taler henstillede til mig, at jeg ikke vilde have kunnet faae ham uden at give ham en saadan Godtgjærelse, men det er ganske vist, at det er mig, der har henvendt sig til Torp, og under de Forhandlinger, der ere gaaede forud for hans Ansættelse, har jeg ogsaa sagt, at jeg skulde gjøre mit Bedste for at slaffe ham denne Flyttehjælp.

Sjæbning: Jeg troer, at mine Kolleger ville erindre, at da denne Sag blev forhandlet i Udvalget, vare vi Allesammen enige om, at naar det laa klart for, at Ministeren havde foranlediget denne Udgift, saa skulde vi hellere foreslaae Thinget at bevilge den, men jeg troer ogsaa, at jeg saa paa Udvalgets Begne tør advare imod i Fremtiden at gjøre Skridt af denne Art, thi haade Ministeren og vi sættes derved gjensidig i Forlegenhed.

S. Gage: Jeg vilde netop gjøre den samme Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand nu fremsatte. Efter de Oplysninger, der ere fremkomne og navnlig i det sidste Fordrag, vi hørte af den ærede Minister, finder jeg, der er al Anledning for Thinget til at bevilge den foreslaaede Sum.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det ærede Udvalg har til § 2 gjort den Bemærkning, at Opførelsen af Arbejderboliger ved Sødal ikke var paatrængende nødvendig; men det forholder sig imidlertid saaledes, at det var paatrængende nødvendigt. Sødal var sat til Auktion, men der blev ikke gjort noget antageligt Bud. Efter min Mening var det noget af det Uheldigste, Indenrigsministeren kunde give sig af med, at lade en saadan Gaard bestyre ved en Forvalter, det vilde medføre overordentlig store Udgifter, og derfor bortforpagtede man den; men en af de Betingelser, som Forpagteren, der overtog Gaarden,

stillede, var den, at disse Arbejderhuse bleve opførte. Det var altsaa i Statskassens Interesse, man var nødt til at paatage sig denne Forpligtelse, og naar man vil undersøge dette Forhold, tvivler jeg ikke paa, at man vil finde, at Indenrigsministeriet fornødtigvis ikke kunde handle paa anden Maade, end det gjorde, ved at gaae ind paa Afslutningen af en Forpagtingskontrakt. Jeg maa altsaa, i Modsetning til det ærede Udvalg, paastaae, at det var paatrængende nødvendigt at opføre disse Arbejderhuse.

Justitsministeren: Med Hensyn til det Endringsforslag, der vedkommer § 6, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der ikke er Spørgsmaal om at estergive den paagjældende Mand, Borgemeesteren i Nykjøbing paa Falster, de 900 Rd., men derimod blot om at indrømme et Aars Udsættelse med at afholde dette Bidrag til Pension. Da Sessionsforholdene paa Falster for nogle Aar siden bleve ordnede, gif man ud fra den Forudsætning, at det Embede, som denne Mand nu beklæder, skulde indbringe en Indtægt af 3,900 Rd., og dette ledede til, at man bestemte, at han skulde afholde 900 Rd. af Pensionen til den tidligere Borgemeester i Nykjøbing, men saaledes, at efter denne Mand's Død skulde der fremdeles for et vist Antal Aar indbetales i Statskassen 900 Rd. aarlig. Det har imidlertid vist sig, at Embedsindtægterne ikke have udgjort det Beløb, man havde paaregnet. I 1861 udgjorde de, efter de indkomne Oplysninger, 600 Rd. mindre, end man havde troet; altsaa fik vedkommende Embedsmand kun 2,400 Rd., og i den første Halvdeel af forrige Aar vare de 400 Rd. mindre, end man havde beregnet. Der er altsaa, forekommer det mig, særdeles megen Billighed, der taler for — ikke at estergive ham Beløbet, men derimod indrømme ham en saadan Udsættelse, at den Tid, hvorfra han skal betale disse 900 Rd., bliver sat til 1ste Januar 1862. Jeg vil nu ret ønske og haabe, at det høitærede Thing vil indrømme dette og i Forbindelse dermed, at det ærede Udvalg ikke vil fastholde det Endringsforslag, som det har stillet desangaaende.